

Sygn. akt VIII Gz 113/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Wojciech Wołoszyk

Sędziowie : SSO Elżbieta Kala

SSO Marek Tauer

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2013 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Sp. z o.o. w M.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. we W.**

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 19 kwietnia 2013 r., sygn. akt VIII GC 1134/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie, w dniu 15 stycznia 2013 r. pozwana wraz z apelacją złożyła wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 1 marca 2013 r., sygn. akt VIII GC 1134/12, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy w osobie referendarza sądowego oddalił niniejszy wniosek. Dnia 19 marca 2013 r. pozwana wniosła skargę na w/w postanowienie referendarza sądowego, w którym domagała się: zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości oraz zwolnienia od kosztów postępowania w zakresie wywołanym skargą. W dniu 25 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem utrzymał w mocy postanowienie referendarza sądowego z dnia 1 marca 2013 r., na które pozwana w dniu 15 kwietnia 2013 r. złożyła zażalenie. Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2013 r., Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie pozwanej na postanowienie z dnia 25 marca 2013 r. W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, iż zaskarżone postanowienie wydane zostało w trybie art. 398²³§ 1 k.p.c., zaś zgodnie z § 2 tego przepisu, sąd rozstrzygając skargę na orzeczenie referendarza w przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu albo o odmowie ustanowienia adwokata orzeka jako sąd drugiej instancji. Sąd I instancji wskazał, że stosownie do treści art. 394 § 1 k.p.c. i art. 394¹ k.p.c., na orzeczenie wydane w tym trybie nie przysługuje zażalenie.

W zażaleniu od powyższego rozstrzygnięcia, pozwana podniosła zarzut, że na podstawie przepisu art. 397 § 1 k.p.c. sąd II instancji rozpoznaje zażalenie na posiedzeniu niejawnym. W związku z tym, stanowisko Sądu I instancji jest błędne, gdyż Sąd ten rozpoznaje skargę na orzeczenie referendarza jako Sąd I instancji i od tego orzeczenia służy zażalenie na ogólnych zasadach.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie art. 398²³ § 1 k.p.c. sąd rozpoznając skargę na postanowienie referendarza w przedmiocie kosztów sądowych lub kosztów procesu oraz na postanowienie o odmowie ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, wydaje postanowienie, w którym zaskarżone postanowienie referendarza sądowego utrzymuje w mocy albo je zmienia. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny, w zakresie uregulowanym przepisem art. 398²³ k.p.c. skarga na orzeczenie referendarza sądowego ma szczególny charakter. Jej wniesienie nie powoduje bowiem utraty mocy orzeczenia referendarza, a jedynie wstrzymuje jego wykonalność. Po rozpoznaniu skargi sąd może zatem zaskarżone orzeczenie utrzymać w mocy albo je zmienić, przy czym sąd rozpoznający skargę działa jako sąd drugiej instancji i stosuje odpowiednio przepisy o zażaleniu. Jednocześnie postanowienie sądu rozpoznającego skargę nie jest zaskarżalne w drodze zażalenia, gdyż działa on w tym wypadku jako sąd II instancji. Wynika to wprost z przepisu art. 398²³ § 2 zd. 2 kpc.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należało, iż Sąd Rejonowy prawidłowo, z powołaniem na wyżej wymienione regulacje, odrzucił zażalenie pozwanej Spółki, jako niedopuszczalne. Sąd odwoławczy podzielił stanowisko Sądu I instancji, a zażalenie pozwanej, jako bezzasadne oddalił na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.